

DE STATU CLERICALI UT IMPEDIMENTUM MATRIMONIALE

IN PRIMAEVA ECCLESIA HISPANIAE (saec. IV-VIII)

De statu clericali quatenus constituit impedimentum matrimoniale agentes in primaeua Ecclesia Hispaniae (saec IV-VIII), nobis opportunum videtur investigationem instituere tantum de prohibitione matrimonium contrahendi clericis facta ac de usu matrimonii ante ordinationem a clerico initi.

Unde patent obiectum et finis praesentis articuli. Quapropter, omnes alias quaestiones ex praescriptionibus ac dispositionibus, iis saeculis ortas, praesertim circa relationes illicitas clericorum, atque de bigamia et coniunctis cum viduis quatenus impedimenta ad ordines constituebant, praetermittimus, cum nihil conferant ad nostram dissertationem, cui tantum agere competit de iis quae sunt ad matrimonium.

Ut recte igitur methodus logica in expositione quaestionis adhibeatur, praebebis primum notionem, deinde prohibitionis ac impedimenti matrimonialis naturam una cum evolutione ipsius impedimenti.

Impedimentum ex statu clericali proveniens in Hispania, iuxta auctorum opiniones et Conciliorum dispositiones, consistit in eo quod clerici, uxorem non habentes antequam constituerentur in sacris, ex eo momento quo ordinationem recipiebant, simul matrimonium contrahere in postero abdicant: ceteri autem clerici, qui coniugati erant ante ordinationem, non tenebantur uxores repudiare, tamen ipsis iurium matrimonialium usus inhihebatur (1).

Ex primis testimoniis constat certe obligationem continentiae provenire tatum ex positiva praescriptione Ecclesiae, sicut ex ipsis dispositionibus patet, et speciatim ex decretalibus SIRICII Papae, a. 384: "*Quarum sanctionum omnes sacerdotes atque levitae insolubili lege constringimur*" (2), et LEONIS Papae (458) ad Rusticum Narbonensem: "*Lex continen-*

(1) GARCÍA TORRES, M.: *Caelibatus clericorum in Ecclesia Hispana usque ad saec. XIII* (Asturica, 1938), 7. In aliquibus regionibus extra Hispaniam, prohibitum erat contrahere matrimonium, sed non uti contractu.

(2) SIRICIUS, S.: *Epistola ad Hymerium Tarraconensem Episcopum*, in P. L., 13, 1.139.